

33
 Skónčnje wospjetyje so hišće jónw mužške a srědnye
 sktonjowanje, a přistušne prawidła nato zůje so na někotre
 njadki z Š. 3., historije, kotrex bě žiw derje nawuknyl a ko-
 třež tež derje přednjese. Starsi.

XIII. zhromadźizna,

12. měrca 1893.

Prítomny wjeled. kujer kan. a praeses.

Njepřítomny Rjebiš a Imola.

Šolta a Delan deklamujetaj, Lisčyna pomoc resp.

„Što je Serbow woteny kraj“ — wobě basni H. Zepherja. Nawuk-
 toj staj swoju wěc wobaj derje; škoda, zo njejstaj tež wobaj
 jenak derje přednasoŭatoj: Delanowe deklamacije z naj-
 njensšā njebudźā ženje kmaušē, a byrnjež so bóle próco-
 wat, dōmiz swojeho zādławeho skiwlataho hlōsa njewotbudke.

Nječb tola wasebje tež we wsědnyw wobkhadźē na so kedr'-
 byje, zo by so tohole njepočinka zminyt; zakonjenjeny nje-
 počinke drje so njesuadno wotstroni, ale wotstronić so dyrbi.

Dopisowar čita potom list k Kórnikej wotpoštēny,
 hako dr'ak za jeho dar za jub. fond.